

VIŠI PRIVREDNI SUD

LIKVIDACIONI POSTUPAK

„U likvidacionom postupku za prijavu potraživanja troškova parničnih i izvršnih postupaka, gdje su zastupana lica u punomoćima dala izričitu saglasnost da se troškovi sudskih postupaka uplate na račun punomoćnika, aktivnu legitimaciju imaju zastupana lica, a ne punomoćnik.“

Iz obrazloženja:

Tačno je da su se davaoci punomoći u potpisanim punomoćima saglasili da se troškovi parničnog i izvršnog postupka isplate na račun njihovog punomoćnika, međutim, ove punomoći odnose se samo na izvršni postupak u kojem bi, da je redovno okončan, isti troškovi i bili na taj način isplaćeni punomoćniku. Međutim, da bi punomoćnik mogao osnovano isticati prijavu potraživanja u likvidacionom postupku i legitimisati se kao povjerilac likvidacionog dužnika, bilo je neophodno da uz prijavu potraživanja dostavi dokaze o ustupanju potraživanja, odnosno zaključene ugovore o cesiji, jer potpisane punomoći u izvršnom postupku to nisu. Ugovor o cesiji je način promjene povjerioca u obligacionopravnom odnosu, koji je regulisan odredbom člana 436. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj 29/78, 39/85 i 57/89 te „Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 17/93, 3/96, 39/03 i 74/05 u daljem tekstu ZOO). Na ovaj način se povjerilac ovlašćuje da na treće lice prenese svoje potraživanje, temeljem čega ovo potraživanje prelazi sa dotadašnjeg povjerioca na to treće lice kao novog povjerioca. U potpisanim punomoćima davaoci punomoći su ovlastili tuženog da primi troškove u tom izvršnom postupku, ali da bi tuženi mogao da se pojavi kao povjerilac sa prijavom potraživanja prema likvidacionom dužniku, morao je imati ugovore o ustupanju potraživanja potpisane sa davaocima punomoći, jer su dosuđeni troškovi po pravosnažnim presudama troškovi davalaca punomoći, a ne njihovog punomoćnika.

(iz presude Višeg privrednog suda broj 57 0 Ps 139165 24 Pž 2 od 24.12.2024. godine)

*autor sentence: Nataša Bošković,
sudija Višeg privrednog suda*